

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 20. Insania hominum, qui sponte damnari volunt

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

legitimo usu deliciarum, quas illi Deus paraverat in paradiso voluptatis. Postquam verò deseruit Creatorem, totumque genus humanum antequam gigneret peccato infecit, aliam ad consequendum finem divina Sapientia viam adinvenit, viam scilicet crucis, & abjectionis, per quam Christus incescit, & quam omnibus indixit prædicans abnegationem, rerumque omnium abdicationem, *Si quis vult, inquit, post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Luc. 9. 23.* Item, *qui non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Luc. 14. 26. 33.* Hoc est fundamentum vitæ Christianæ, hæc supereminens scientia Christi, dura & contraria spiritui hujus mundi; hæc summa vitæ beatitudo, hæc altissima Philosophia terræ sapientibus ignota, scire, & sequi Christum & hunc crucifixum; seipsum odisse & quicquid mundus amat, ac magni æstimat, divitias, honores voluptates; & vice versa amare quæ ille odit, paupertatem, dolores, sui contemptum ærumnas, tribulationes. Magna autem gratia est necessaria ut hoc principium rectè intelligatur: major ut delectet; maxima, ut operibus comprobetur.

§. X X. *Infamia hominum, qui sponte damnari volunt.*

CUm æterna supplicia illis dumtaxat destinata sint qui cad illa damnari volunt, sibi que locum in iis præparant sponte peccando; æterna quoque gaudia omnibus volentibus parata sint; quis non crederet vacuum esse infernum, cœlique regnum plenissimum, & infinitâ multitudine refertum? Quis enim sibi persuadere poterit reperiri hominem tantæ dementiæ, qui velit in perpetuum miser esse cum facile possit æterna beatitudine frui? è contrario tamen paucissimi sunt, qui regnum cœlorum consequantur, damnatorum verò tanta est turba, ut illorum comparatione electorum numerum exiguum esse Scriptura nos

doceat, dicente Christo, cum de his loquitur. *Nolite timere pusillus grex. Luc. 12. 32.* Quæ est igitur tanta hominum infania, ut potius miseri in æternum, quam felices esse velint? Quis in ardentissima siti labris poculum admo- veret si vel levissimam suspensionem haberet admixti veneni? & tamen passim committuntur peccata quibus luendis æternum ignem succensum esse non suspicio non opinio sed fides certissima est. Tam horribilis dementiæ causam veræ fidei defectui plerique adscribunt, quod licet in multis verissimum esse certa experientia constet; hoc tamen in plurimis defectui attentionis & considerationis tribuendum videtur. Quamvis enim credant infernum esse, neminemque damnari nisi in hac vita volens, & lubens locum sibi in tormentis peccando præparet, hujus tamen veritatis statim obliviscuntur, si quidem phantasia bono sensibili affixa, sensuumque voluptate obbrutescens, omnem aditum claudit futurorum considerationi, nec finit intellectum advertere in quam horrendam perpetuoque duraturam amaritudinem carnis delectationes desinant, & quam facile nobis sit in hujus vitæ momento futuram calamitatem evadere, & gaudia sempiterna adipisci. Atque utinam hæc homines scaperent, & intelligerent, ac novissima providerent, nam cum proprium sit hominis cogitare, & meditari, ordo cogitationis est, ut in suo fine cognoscendo mens ante omnia occupetur. Omnem errorem, & ignorantiam superat, negligere hominem salutem suam.

§. XXI. *Character veri Christiani.*

Homo Christianus est, qui Christi fidem, & legem proficitur, ejusque vitam, & virtutes imitatur. Hoc nimirum à nobis exigit Christianæ fidei professio, ut omnia terrena transcendentes vivamus vitâ divinâ. *Apparuit, ad Titum 2. 11.* inquit Apostolus, *gratia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus erudiens nos, ut abnegantes impietatem & secularia desideria, sobriè & justè & piè vivamus in hoc sæculo, expectantes beatam spem & adventum gloriæ*